

Sygn. akt VIII C 440/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: **SSR Urszula Sulima**

Protokolant: **Alicja Winiarska**

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa: **M. K.**

przeciwko: **P. K.**

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 marca 2013 r. powódka M. K. domagała się zasądzenia od pozwanego P. K. kwoty 157,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 76,67 zł od dnia 15 lutego 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 81,14 zł od dnia 16 marca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionych żądań podała, iż strony były rozwiedzione, a na mocy wyroku rozwodowego pozwany otrzymał do wyłącznej dyspozycji jeden z dwóch pokoi mieszkania, którego najemcą była powódka. W drugim pokoju mieszkała powódka z córką. W ocenie powódki, pozwany winien ponosić koszty utrzymania mieszkania w postaci kosztów utrzymania ich córki, w połowie. Powódka podała, iż koszty utrzymania mieszkania, tj. czynsz, prąd, gaz oraz abonament RTV w lutym wyniosły 653,35 zł, zaś w marcu- 602 zł, tymczasem pozwany uiścił odpowiednio kwoty 250 zł i 220 zł. Zakwestionował przy tym obowiązek zapłaty połowy kosztów wskazując, iż uiszcza alimenty na małoletnią córkę, które winny pokrywać również jej koszty utrzymania. Powódka podała, iż przed rozwodem pozwany wpłacał połowę kosztów utrzymania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, iż uiszcza 1/3 wszystkich kosztów utrzymania mieszkania oraz regularnie wpłaca kwotę 600 zł tytułem alimentów. Wskazał, iż w tej sumie mieści się jego udział w utrzymaniu córki. Zarzucił również, że powódka nie wykazała jaka była suma wszystkich miesięcznych opłat związanych z korzystaniem z mieszkania i z czego ona wynikała. Podniósł, iż powódka nie udostępniała mu dokumentów, z których wynikałaby wysokość tychże kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozwiązał małżeństwo M. K. i P. K. przez rozwód. Jednocześnie udział stron w ponoszeniu kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka stron ustalił w ten sposób, że zasądził od pozwanego P. K. na rzecz małoletniej K. K. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie poczynając od prawomocności wyroku, płatnych do rąk powódki M. K. w terminie do dnia 15- go każdego z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, zobowiązując powódkę do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania dziecka i do osobistych o niego starań. Sąd ustalił również sposób korzystania przez strony

po rozwodzie na czas wspólnego zamieszkiwania we wspólnym mieszkaniu położonym we W. przy ul. (...) w ten sposób, że przyznawał do wyłącznego korzystania powódce M. K. z dzieckiem pokój położony na wprost od wejścia z dużymi oknami, a pozwanemu P. K. do wyłącznego korzystania- pokój po prawej stronie od wejścia z oknami połaciowymi, a kuchnię, łazienkę i korytarz przyznawał stronom do wspólnego korzystania.

Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu uprawomocnił się w dniu 5 lutego 2013 r.

Dowód: -odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14.01.2013 r., sygn. akt III RC 2737/12, k. 5.

Strony zamieszkują w lokalu przy ul. (...) w sposób określony w wyroku rozwodowym.

Przed orzeczeniem rozwodu strony uiszczają koszty związane z utrzymaniem lokalu przy ul. (...) po połowie.

Bezsporne.

Po rozwodzie powódka sama wpłaca należności związane z utrzymaniem mieszkania, tj. czynsz najmu lokalu przy ul. (...) we W., opłaty za energię elektryczną, gaz i abonament RTV. Pozwany nie ma dostępu do rachunków, nie jest informowany o wysokości opłat.

Dowód: -przesłuchanie pozwanego P. K., płyta CD, k. 40.

Czynsz najmu lokalu przy ul. (...) we W. za miesiące styczeń i luty 2013 r. wynosił 334,70 zł. Powódka uregulowała należności w całości.

Należności za prąd za miesiąc styczeń 2013 r. wyniosły 94,97 zł, zaś za miesiąc luty 2013 r.- 47,58 zł. Powódka wpłaciła kwoty odpowiednio 100 zł i 47,58 zł.

Należności za gaz za miesiące styczeń- luty 2013 r. wyniosły 209,27 zł. Powódka wpłaciła kwotę 420 zł.

Należność za abonament RTV za miesiąc luty 2013 r. wynosiła 18,65 zł. Powódka należność tę uregulowała w całości.

Dowód: -dowody wpłat, k. 7-8;

-zestawienie wysokości należności za gaz, k. 43;

-blankiety wystawione przez (...) Sp. z o.o., k. 45.

W dniu 11 lutego 2013 r. pozwany tytułem kosztów utrzymania mieszkania za miesiąc styczeń 2013 r. wpłacił kwotę 250 zł, zaś w dniu 11 marca 2013 r.- kwotę 220 zł za miesiąc luty 2013 r.

Dowód: -wyciąg z rachunku bankowego, k. 6;

-potwierdzenia przelewów, k. 23-24.

Od lutego 2013 r. pozwany uiszcza do rąk powódki alimenty na małoletnie dziecko w kwocie 600 zł.

Dowód: -potwierdzenia przelewów, k. 18-22.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było nieuzasadnione i jako takie podlegało oddaleniu w całości.

Stan faktyczny sprawy nie budził zasadniczych wątpliwości. Wysokość kosztów utrzymania lokalu oraz fakt ich poniesienia przez powódkę oraz pozwanego do wartości wskazanych w przedłożonych dowodach zapłaty i potwierdzeniach przelewów nie były sporne.

Powódka M. K. domagała się zasądzenia od pozwanego P. K. kwoty 157,81 zł stanowiącej równowartość kosztów utrzymania zajmowanego przez strony lokalu przy ul. (...) przypadających na małoletnią, wspólnie z nią zamieszkującą, córkę. Wskazała, iż podobnie jak przed rozwodem, strony winny koszty utrzymania lokalu ponosić po połowie. Pozwany z kolei podniósł, iż ponosi on koszty utrzymania lokalu również w części przypadającej na dziecko stron uiszczając do rąk powódki miesięcznie alimenty w wysokości 600 zł, dodatkowo opłaca również przypadającą na niego 1/3 wskazanych przez powódkę opłat.

Po analizie okoliczności faktycznych sprawy Sąd uznał, iż roszczenie powódki było nieuzasadnione.

O ile bowiem, w oparciu o zgodne oświadczenia stron, przyjąć można, iż do orzeczenia rozwodu, a istocie do dnia prawomocności wyroku rozwodowego, strony winny były ponosić koszty utrzymania wspólnie zajmowanego lokalu po połowie, o tyle po tej dacie, mając na uwadze treść samego wyroku, w szczególności zaś nałożony na pozwanego obowiązek alimentacyjny, konstruowanie takich twierdzeń jest, w ocenie Sądu, nieuzasadnione. Przez obowiązek alimentacyjny należy bowiem rozumieć obowiązek zaspokajania wszelkich usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji (por. art. 128 k.r.io. i art. 135 § 1 k.r.io.). Z samego charakteru świadczeń alimentacyjnych wynika, iż ich celem jest zaspokojenie potrzeb bieżących (por. uzasadnienie uchwały SN z dnia 5 lipca 1995 r., III CZP 86/95, OSNC 1995, nr 11, poz. 161). Niewątpliwie zaś do potrzeb tych należy zaliczyć koszty utrzymania uprawnionego, na które składają się nie tylko koszty zakupu żywności, odzieży, koszty opieki lekarskiej, czy koszty związane z edukacją, ale również, w przypadku dziecka, koszty zapewnienia mu mieszkania, z czym ściśle wiąże się obowiązek pokrywania kosztów utrzymania tegoż mieszkania w części przypadającej na małoletniego (por. wyrok SN z dnia 6 maja 1967 r., III CR 422/66, LEX nr 6157). Sąd Okręgowy we Wrocławiu w wyroku rozwodowym zaznaczył, iż kwota 600 zł tytułem alimentów przeznaczona jest pokrycie „kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka”. Słusznie zatem pozwany podnosił, iż w przedmiotowej sumie mieszczą się koszty związane z zamieszkiwaniem dziecka w lokalu przy ul. (...).

Z tego też względu Sąd przeliczył koszty utrzymania lokalu za miesiące styczeń i luty 2013 r. i ustalił, iż na pozwanego winna przypadać łącznie kwota 435,67 zł.

Za miesiąc styczeń 2013 r. strony bowiem winny jeszcze ponosić koszty utrzymania lokalu po połowie, jako że obowiązek alimentacyjny pozwanego aktualizował się dopiero od dnia prawomocności wyroku rozwodowego, tj. od dnia 5 lutego 2013 r., nie zaś od daty jego wydania. Za ten miesiąc na każdą ze stron przypadała zatem kwota 267,15 zł. Składały się na nią czynsz najmu w kwocie 334,70 zł, opłata za energię elektryczną w kwocie 94,97 zł oraz kwota 104,64 zł wyliczona jako połowa opłaty za gaz (209,27 zł) obliczonej za okres dwóch miesięcy- styczeń- luty (334,70 zł + 94,97 zł + 104,64 zł / 2).

Z kolei za miesiąc luty 2013 r., w którym zaktualizował się obowiązek alimentacyjny, na pozwanego przypadała kwota 168,52 zł stanowiąca 1/3 wszystkich kosztów wyliczonych na kwotę 505,57 zł (334,70 zł tytułem czynszu najmu, 47,58 zł opłaty za energię elektryczną, 18,65 zł tytułem abonamentu RTV i 104,64 zł tytułem opłaty za gaz).

Jednocześnie Sąd przeliczył powyższe koszty w oparciu o należności ustalone przez zakład energetyczny i zakład gazownictwa ujęte w blankietach wpłat. Takie bowiem faktycznie opłaty obciążały strony i jedynie do wskazanych w blankietach wysokościach były wymagalne. Oceny powyższej nie zmieniał fakt, iż powódka wpłacała kwoty wyższe, aniżeli wymagane. Skutki podejmowanych przez powódkę w tym zakresie decyzji nie mogą bowiem modyfikować treści obowiązku pozwanego.

Mając zaś na uwadze, iż pozwany, co było bezsporne, za miesiące styczeń- luty 2013 r. łącznie wpłacił kwotę 470 zł, zaś przypadające na niego koszty wynosiły 435,67 zł, uznać należało, iż roszczenie powódki wygasło wskutek jego spełnienia w całości.

Nieuzasadnione było przy tym żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie, jako że pozwany, jak wynikało z jego przesłuchania, nie posiadał wiedzy odnośnie wysokości przypadających na niego kosztów. Powódka nie okazywała

mu bowiem blankietów wpłat, dlatego też zmuszony był samodzielnie dokonywać obliczeń odnośnie prawdopodobnej wysokości opłat. Powódka okoliczności przeciwnej nie zdołała zaś wykazać.

Ze wskazanych zatem względów powództwo, jako niezasadne, podlegało oddaleniu w całości, o czym Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.